

SZÖVEG –
SZABÓ EMESE

LÁNYOS BOLDOGSÁG

Ebben a hónapban határon túli jelöltünk van: Somogyi Botond cikke *Lányos boldogság a Szélyes családban* címmel jelent, a szerző pedig egy öt gyereket nevelő kolozsvári családot mutatott be. Az *Üzenetben* megjelent cikke a *Családbarát Médiaért-díj* júliusi jelöltje lett.

Somogyi Botond Kolozsváron született, ma is a városban él. Teológiát végzett 1996-ban, utána kommunikáció szakra is járt, majd újságíróként kezdett el dolgozni. Az Erdélyi Református Egyházkerület Üzenet című gyülekezeti lapjának több mint egy évtizede főszerkesztője, de dolgozik más kolozsvári napilapnak és hetilapnak is.

Botond a kolozsvári Farkas utcai gyülekezet tagja, több évtizede oda jár templomba. Ugyan az anyukával már korábban is találkozott, magát a Szélyes családot ott ismerte meg: a férj a közösség gondnoka, a gyerekek pedig a vasárnapi iskolában is szoktak ott játszani. „Az ötlet alapvetően innen jött, ugyanakkor átnéztem az újságunkat is, és azt láttam, hogy ilyen jellegű cikkek nem nagyon jelentek meg, ami furcsa felismerés volt, lévén egyházi lap vagyunk. Emiatt erre az írásra valaminek a kezdeteként is tekintünk” – emeli ki Botond. Hozzáteszi, hogy ehhez az anyák napi megjelenés különösen jó alkalom volt, lévén így az újságban ez alkalommal jelenhetett meg az első nagycsaládosokat bemutató cikk. Írásával a szerző egy helyzetet is szeretne volna tisztázni, a család ugyanis nem csak az öt lánygyermek miatt különleges, hanem azért is, mert egyikük segédkezett kisebb testvére világra jövelekor. „A városban sok magyar ismerőstől hallottam ezzel kapcsolatos pletykákat, és azt tapasztaltam, hogy rémhírek is keringtek.

Tiszta vizet akartam önteni a pohárba azzal, hogy megkérdezem, pontosan mi történt: valójában az, hogy az anyuka felöltözve várta a férjét, akivel épp indultak volna a kórházba. Csakhogy az előszobánál nem jutott előbbre, ekkor sietett segítségére nagyobbik lánya. Felhívta az orvost, kihangosította a telefont, és követte az utasításokat. Mire megérkezett az édesapa, a kisbaba már meg is született” – meséli Botond. A szerzőt az is motiválta, hogy egy Erdélyben készült felmérés kimutatta: míg a magyar értelmiségiek körében egyre többen vállalnak 2-3 vagy annál több gyermeket, addig az alacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkezők egyre kevesebb csemetét nevelnek. Mivel az újságot sok olyan vidéki gyülekezetben is vásárolják, ahol az olvasók nem annyira képzettek, így náluk mindezt bemutatni különösen fontos, egyfajta misszió lehet. A család a szerzőre is komoly hatással volt, és nem is az öt lánygyermek miatt, hanem azért, mert végtelen nyugalom áradt belőlük. ♦

A CSALÁDBARÁT MÉDIÁÉRT-DÍJ 2016 FŐTÁMOGATÓJA A TELEKOM

TÁMOGATÓK:

SZÖVEG –
KŐLNEI LÍVIA

HATÁRTALANUL – A CSALÁDBARÁT MÉDIÁÉRT

Magyar újságírók nemzetközi szakmai találkozója Dálnokban • 2016. június 7-10.

A Média a Családért Alapítvány és a Képmás magazin meghívására huszonhét újságíró gyűlt össze az erdélyi Dálnokban. A nyomtatott és az elektronikus sajtó kiváló képviselői Kárpátaljáról, Délvidékről, Erdélyből és az anyaországból érkeztek, hogy együtt keressenek válaszokat azokra a kihívásokra, amelyek a családokat érik a hétköznapokban, a médiában és a közéletben.

Csoportkép a XIII. századi gelencei Szent Imre-templom előtt
Kép: Ótos András, Magyar Szó

Képmás-est Sepsiszentgyörgyön.
Vendégünk Kádár Annamária mesepszichológus volt.
Kép: Zunkó Barnabás, Kárpáti Igaz Szó

Szakmai kerekasztal a lehetőségekről, ötletekről, együttműködésről
Kép: Nemes Attila, Marosvásárhelyi Rádió

A találkozóknak külön rangot adott, hogy a Média a Családért Alapítvány és a Képmás magazin a már évek óta nagy sikerrel futó *Családbarát Médiaért-díj*at kiterjesztette a határon túli magyar újságírók körére is. A díj kiterjesztése a Pallas Athéné Geopolitikai Alapítvány (PAGEO) támogatásával valósult meg. A találkozón jelentették be egy új szakmai díj alapítását is: a *Média a Nemzedékekért-díj* célja, hogy jutalmazza azokat az újságírókat, akik munkájukkal hozzájárulnak a különböző életkorú emberek egymás iránti nyitottságának, érzékenységének növeléséhez. Az idei téma az időskor, a díjat az Emberi Erőforrások Minisztériuma támogatja. Miért volt hasznos ez az újságíró-találkozó? Mert hasonló kihívások érik mindenütt a hétköznapi életben és a médiában azokat, akik a családot értéknek tartják. A problémák kis fáziskéséssel minden régióban megjelennek. Eltérőek ugyanakkor a helyi sajátosságok, és tájegységenként máshová esnek a problémakör hangsúlyai. Fontos, hogy első kézből tájékozódhassunk a helyi adottságokról és feladatokról. A személyes találkozásokra is nagy szükségünk van, mert

amíg a távkommunikációs kapcsolatok egy virtuális közösség illúzióját keltik, a személyes közelség valódi gesztusokkal valódi barátságokat teremthet. A két és fél napos dálnoki szakmai fórum minden elvárásunknak és reményünknek megfelelt. Megismertük és megkedveltük egymást. Megértéssel hallgattuk a miénktől eltérő helyi problémákat és lehetőségeket. Közös kerestük a segítségnyújtás vagy legalább a biztatás útját. Együtt örültünk a jó példák, ötleteknek. Közös fogalmaztuk meg, hogy mit jelent és miért fontos számunkra a család, amely egy férfi és egy nő – minél tartósabb – párkapcsolatára épül. Együtt gondoltuk át, hogyan leplezhetjük le a médiában megjelenő hamis vagy torzító családképeket, a hagyományos családot kikezdő-romboló törekvéseket. Ezek ellensúlyozására és elhárítására is közös kerestünk stratégiát. Dálnokból úgy érkezünk haza, hogy erősödünk közös értékrendünkben, baráti kapcsolatokat szőttünk, és reménykedünk az együttműködésben. Örülnénk, ha ezek a szakmai találkozók hagyománnyá válnának, és hatásuk hamarosan érezhető lenne a határon túli magyar és a hazai médiában. ♦

2016-tól a Pallas Athéné Geopolitikai Alapítvány segítségével a Családbarát Médiaért-díjat a határon túli magyar megjelenésekre is kiterjesztjük. Mostantól a határon túlról is várunk jelöléseket!

